

V čase, kdy kraloval Bůh

Křesťanská Evropa prochází doslova bouřlivými proměnami, které si před několika lety uměl představit jen málokdo. Dochází k převratnému a bezprecedentnímu útoku na kulturní, duchovní, morální a mravní hodnoty, na nichž vyrostla naše civilizace a dokonce jsou ohrožené i etnické kořeny evropských národů. Vlády a vládci našich národů se zaklínají, že se vše děje k našemu prospěchu. Jiní volají na poplach před postupnou likvidací původních národů, před ztrátou identity a mnoha dalšími důsledky současné politiky vlád evropských zemí. Co je pravda a co lež? Co je omyl a co je zlý úmysl? Lidé jsou nuceni o tom přemýšlet a někteří se ptají, zda lidské vlády mohou vůbec přivést lidstvo trvale k lepšímu, kvalitnějšímu životu. V Bibli se dočteme, že jsme ve věku lidských vlád, během něhož vládne člověk nad člověkem, který bude vystřídán vládou Boží. O Božím způsobu vlády, jejich cílech podává Bible pravdivé a podrobné svědectví. Zejména kniha „Soudců“.

Kniha „Soudců“ je v mnoha ohledech jedinečná. Podává totiž svědectví o jedné, zcela výjimečné části dějin Izraelských kmenů. Výjimečné tím, že jim vládl přímo Bůh JHVH, jak řekl Samuelovi: („ ... Uposlechni lid ve všem, co ti řekl, protože nezavrhlí tebe, ale zavrhlí mě, abych nekraloval nad nimi.“ 1S 8:7). V té době neměli Izraelci krále, ale Bůh mezi nimi vybíral jedince, kteří vykonávali Boží příkazy. Jde o období přibližně mezi léty 1450 př. n. l. až 1120 př. n. l. Poslední věta knihy Soudců vystihuje jeden z hlavních rysů Boží vlády: „V oněch dnech nebyl v Izraeli král; každý dělal, co bylo v jeho očích správné.“ (Sd 21:25). Máme dnes stejnou svobodu? Ale výjimečných rysů Boží vlády můžeme z příběhů soudců najít víc.

Své soudce zachránce vybírá Bůh

Hlavní poslání soudců v té době bylo zachraňovat Izrael z následků špatného jednání lidu. Kniha sama to popisuje takto:

„Synové Izraele páchali to, co je zlé v JHVH očích, a sloužili baalům. Opustili JHVH, Boha svých otců, který je vyvedl z egyptské země, a chodili za jinými bohy z bohů těch národů, které byly okolo nich, klaněli se jim a provokovali JHVH ke hněvu. ... Tehdy vzplanul proti Izraeli JHVH hněv a on je vydal do ruky pustošitelů, kteří je plenili. Vydal je do ruky jejich okolním nepřátelům a nemohli už před svými nepřáteli obstát. Všude, kam vytáhli, byla JHVH ruka proti nim ke zlému, jak to JHVH prohlásil a jak jim to JHVH odpřísáhl. Bylo jim velmi úzko. JHVH tedy dával povstat soudcům a ti je zachraňovali z ruky jejich pustošitelů. ... A když JHVH dával kvůli nim povstat soudcům, byl JHVH s tím soudcem a zachraňoval je z ruky jejich nepřátel po všechny dny toho soudce, neboť JHVH se slitovával kvůli jejich sténání před jejich utiskovateli a poháněči. Když však soudce zemřel, stalo se, že se navrátili zpět a vrhali se do zkázy více než jejich otcové, chodili za jinými bohy, sloužili jim a klaněli se jim. Nevzdali se svých činů ani svých zatvrzelých cest. Tehdy vzplanul proti Izraeli JHVH hněv a on řekl: Kvůli tomu, že tento národ přestoupil mou smlouvu, kterou jsem dal jejich otcům, a neposlechli mě, ani já je už nenechám podrobit si nikoho z národů, které Jozue zanechal, než zemřel. To abych jejich prostřednictvím Izrael zkoušel, zda budou zachovávat JHVH cestu, aby po ní chodili, jak to zachovávali jejich otcové, ... “ (celý text je Sd 2:11-23)

Bůh JHVH dával povstat soudcům vícero způsoby. V některých případech spočinul na vybraném jedinci „Duch JHVH“, který inspiroval toho člověka k potřebnému jednání a dodával mu odvalu. To platilo v případě soudců Otniela a Ehúda. Nebo Bůh poslal za vybraným mužem proroka, či prorokyni. To byl případ Báraka. Gedeona zase oslovil Boží anděl (Sd 6:11-

24) Soudci byli i lidé, u nichž není řečeno, že byli obdařeni Božím duchem, ani jinak osloveni Bohem, ale Bůh se proti nim nepostavil a oni soudili, dokud nezemřeli. Povolání soudce Samsona bylo ohlášené už před jeho narozením Božím andělem, do té doby neplodné ženě Manóacha z Danova kmene. Výjimečné je i povolání Samuela, který se narodil jako vymodlené a Bohu zaslíbené dítě (1S 1 kapitola) už od lůna své matky. I když Bůh povolával soudce sám, nechával jim většinou dost volnosti. Mohli dělat, co uznali za správné.

V době soudců byl zaznamenán i první vážný pokus o svévolné uchvácení moci a nastolení krále Abímelekem. Skončil nezdarem, ale i pro tento případ je typické, že Bůh ponechal všem maximální možnost se svobodně projevit.

Pestrost způsobů výběru soudců ukazuje na několik věcí. Bůh volí způsob oslovení budoucího soudce individuálně, pravděpodobně i pro poučení budoucích čtenářů bible. Určující pro způsob a výběr jedince je asi souhrn okolností v dané době a Bůh se zároveň tímto jednáním dává poznat těm, kdo ho skutečně hledají. Bůh respektuje dané okolnosti, uměle nevytváří nereálné hrdiny. Nedělá jen přísného, nemilosrdného Boha, z něhož jde hlavně strach. Naopak chce, aby ho Izraelité mohli poznat, takového, jaký skutečně je. Především mohli poznat, že Bůh je spravedlivý a zároveň se slitovává a zachraňuje je. Bohužel jejich odpověď na Boží kralování byla stále větší zatvrzelost a horší jednání.

Soudci nebyli bezchybní a jen kladní hrdinové

Obzvláště poučné a zajímavé jsou příběhy soudců, jejichž činy a působení jsou popsány podrobněji. Ačkoliv byli vybráni Bohem a dalo by se tím říct, že měli jeho důvěru, neznamená to, že bychom si je měli idealizovat. Bůh prostě vybíral z lidí, kteří byli v té době k dispozici. Jestli si někdo myslí, že Bůh ty lidi zázračně proměnil, aby ho mohli dokonale reprezentovat, pak se velmi plete. Povolal jedince, které měl k dispozici s jejich vlastnostmi, postoji a představami. Gedeón si nechal udělat efód (velekněžské roucho), neoprávněně si přisvojil kněžskou funkci a stal se jeho domu léčkou. Jiftách dal nesmyslný, protizákonný slib, že obětuje Bohu JHVH jako zápalnou oběť prvního člověka, který mu vyjde naproti z domu, až se vrátí z vítězné bitvy. Samson měl velkou slabost pro ženy, až prozradil jedné z nich tajemství své síly a doplatil na to. Přesto mají soudcové jedno společné. Mají v úctě svého Boha JHVH a jednají v dobrém i zlém upřímně. Ctí ho, po svém, celým svým srdcem, duší i silou. Projevují odvahu a víru v situacích, které jsou zdánlivě bezvýchodné nebo bez naděje na úspěch. Chovají se často drsně a z našeho křesťanského pohledu krutě, ale jsou ve svém konání přímí. Nepolitikaří, nejsou falešní. Za své chyby nesou důsledky. Když některý soudce jednal špatně, nebyl chráněn Bohem před všemi důsledky svého jednání, ale měl čas a možnost se poučit. Všichni se z jejich příběhů můžeme mnoho dozvědět o Bohu. A možná i o našem vztahu k němu.

Boží vláda respektuje svobodnou vůli člověka

Kritici náboženství připomínají rádi, že církve, vyžadovala od svých oveček bezpodmínečnou poslušnost. Co řekla, byl zákon a každé jeho porušení se přísně trestalo. Alespoň v dobách, kdy měla církev téměř absolutní duchovní moc. Mnoho lidí si proto myslí, že náboženství a Boží slovo, Bible shodně popírají a omezují svobodnou vůli člověka. Že Bůh pojmenovaný v Bibli tzv. tetragramatonem JHVH, chce lidi ovládat, vést je ke slepé poslušnosti a závislosti na

sobě. Ale už kniha Soudců svědčí o pravém opaku. Proto její poslední věta zní: „*V oněch dnech nebyl v Izraeli král; každý dělal, co bylo v jeho očích správné.*“ (Sd 21:25)

Porovnáme-li Boží vládu nad Izraelem v období soudců s dobou královskou a s vládou člověka nad člověkem od doby proroka Daniela až dodnes, je na první pohled zřejmé, kdo nerespektuje svobodnou vůli každého člověka. Není to překvapivě Bůh, ale člověk sám. Bůh uzavřel s Abrahámovými potomky smlouvu, která zavazuje Boha i Izrael, že budou dodržovat všechny zákony a předpisy smlouvy. Bůh měl plné právo od nich dodržování zákona a vyžadovat službu pro jakýkoliv úkol. „*Nyní tedy, budete-li mne opravdu poslouchat a budete-li zachovávat moji smlouvu, budete mým zvláštním vlastnictvím mezi všemi národy, i když moje je celá země. ... Dnes ti JHVH, tvůj Bůh, přikazuje, abys plnil tato ustanovení a nařízení. Zachovávej a plň je celým svým srdcem a celou svou duší. Dnes jsi vyhlásil o JHVH, že bude tvým Bohem a že budeš chodit po jeho cestách, zachovávat jeho ustanovení, příkazy a nařízení a že ho budeš poslouchat. A JHVH ti dnes vyhlásil, že budeš jeho lidem, jeho vlastnictvím, jak ti řekl, když budeš zachovávat všechny jeho příkazy.*“ (2Mo 19:5; 5Mo 26:16-19). A přesto směl v období soudců každý dělat to, co uznal za správné. Samozřejmě se všemi důsledky a odpovědností. A i když Izraelci často porušovali zákon a museli za to nést následky, přesně jak bylo popsáno ve smlouvě, přesto jim Bůh opakovaně dával znovu a znovu příležitost obrátit se k němu zpět. My bychom dnes řekli, že jim dával příležitost k pokání a nápravě. Na toho, kdo jednal špatně, dolehlo zlořečení, kdo jednal dobře, měl požehnání. Například dlouho neplodná Chana zaslíbila Bohu své první dítě, které se jí narodí, a když svůj slib splnila, Bůh jí požehnal a porodila ještě další tři syny a dvě dcery.

Boží vláda vychovává k trvalému životu

A dostáváme se k nejdůležitějšímu rysu Božího vládnutí. Boží vláda neslouží jenom ke správě země, k udržování společenského řádu, pořádku, dohled nad dodržováním zákonů a spravedlivých soudů. K vytváření a udržování vojska na obranu země a k vykonávání dalších rolí, které stát za ta staletí a tisíciletí na sebe vzal. Boží vláda vždy podporuje život a vychovává lid k lepším vlastnostem, které dávají životu vyšší kvalitu a smysl. Dokonce dává lidem možnost jednat a myslet v měřítkách a hodnotách daleko přesahujících jeden lidský život. To je jeden z cílů a zároveň rysů Boží vlády. „*Vždyť tento příkaz, který ti dnes přikazuji, není pro tebe nepochopitelný ani vzdálený. Není na nebesích, abys mohl říct: Kdo z nás vystoupí na nebesa, aby jej pro nás vzal, oznámil nám ho a my jej plnili? Ani není za mořem, abys mohl říct: Kdo z nás přejde na druhou stranu moře, aby jej pro nás vzal, oznámil nám ho a my jej plnili? Vždyť to slovo je velmi blízko tebe, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys ho plnil. Pohleď, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo.*“ (5Mo 30:11-19)

Někomu přijde, že Izraelci byli postihováni za svou nevěrnost Bohu a nedodržování smlouvy příliš tvrdě. Ale Boží smlouva s Izraelem nebyla smlouva na krátkou dobu. Jejím účelem není jen výchova Izraele k poslušnosti a věrnosti Bohu JHVH. Jejím cílem je výchova k životu. K tomu sloužila opakovaná zkušenost s Božím milosrdenstvím. Izraelci se opakovaně přesvědčovali, že když začnou litovat svého špatného jednání a opět začnou dodržovat Boží smlouvu, Bůh jim odpustí a poskytne jim pomoc. Bylo to stejně důležité jako při výchově vlastních dětí. Děti vychováváme do určitého věku pomocí spravedlivého používání odměny a trestu, aby se naučili rozpoznat, co je dobré a co je zlé. A to je podle Božích slov základní podmínka pro trvalý a smysluplný život: „*Pohleď, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo.*“ Život je udržitelný dobrem a smrt je důsledek zla. Kdyby Bůh myslel jen běžně dlouhý život končící smrtí, brzo by se někdo zeptal, jaký smysl má usilovat o dobro, když stejně dřív nebo

později umřu. Boží smlouva s Izraelem vytváří právní základ pro výchovu k životu, který musí přesahovat rámec běžného lidského života nejen v jeho délce, ale i v jeho kvalitě. Jinak by neměla smysl. Jak je to možné?

Zasévá se tělo fyzické, vstává tělo duchovní

Život, kvůli němu a pro něj nás Bůh vykoupil skrze svého syna. Poslal ho na zem, aby se narodil jako člověk z ženy, panny Marie. Dostal jméno Ježíš a vyrostl, jako každý člověk. Po dovršení dospělosti a tři a půl letech veřejného kázání o příchodu Božího království a naděje na věčný život, pro Židy i pro lidi z ostatních národů, podstoupil smrt na popravišti. Jeho smrt se stala výkupným za naše životy. Proč by to Bůh dělal, kdyby to bylo zbytečné? Není to zbytečné, protože náš současný život není jen o fyzickém těle oživeném duší. Vysvětluje to apoštol Pavel v prvním dopise Korintským křesťanům: „Zasévá se tělo duševní, vstává tělo duchovní. Je-li tělo duševní, je také tělo duchovní.“ (1Kor 15:44) Ano, náš nynější život je krátký a ať ho prožijeme sebelépe, končí smrtí. Tím berou za své veškeré naše plány a další osud všeho, co jsme vykonali, se ocitne v moci někoho jiného¹. Většinou si přitom neuvědomujeme, že náš život má nejen tělesný a duševní rozměr. Jak rosteme, dospíváme a vyvíjíme se, vstává a vyvíjí se i naše duchovní vlastnosti, duchovní osobnost, která není vidět, nedá se nahmatat, stejně jako duše. Vyrůstá jako nadstavba úplně jiné kvality a úrovně. Je to, jak říká apoštol Pavel, naše duchovní tělo. To je jeden z důvodů proč mělo smysl dát výkupné za naše životy. Nezapomeňme, nebyli jsme stvořeni pro umírání a smrt, ale pro život. Náš život, byť někdy krátký dává možnost vzniknout něčemu trvalému, co přesahuje délku našeho tělesného života, dává vzniknout a růst nepomíjejícímu duchu. Ježíš nám říká: „Prodejte svůj majetek a dejte almužnu. Udělejte si měšce, které nevetšejí, nevyčerpateľný poklad v nebesích, kde nepřichází zloděj ani neničí mol.“ (L 12:33) Jaký poklad měl Ježíš na mysli? Nebylo to v žádném případě nic hmotného. Byly to cenné, ušlechtilé skutky, vycházející ze stejně ušlechtilých vlastností, jako například štědrost, nesobeckost, ochota pomoci druhým. Duchovní vlastnosti tvoří naši duchovní osobnost, duchovní tělo. Dnes si to umíme představit na velmi zjednodušeném příkladu, jako programů, které určují abstraktní vlastnosti a chování počítače. Jako například hledat na internetu, počítat složité úlohy, zobrazovat texty i filmy, reprodukovat hudbu a hrát hry. Dnes existují programy (software), které jsou schopné se samostatně učit a vyvíjet. Získávají nové schopnosti a vlastnosti, které se vyvinuly z původního základu, Podobně může vznikat naše duchovní tělo. Počítač se může fyzicky rozbít, ale jeho software se může uchovat na nějakém paměťovém médiu a později se může nahrát do jiného počítače. Zjednodušeně řečeno, to co je nehmotné se může přenést do jiného fyzického těla v případě člověka i počítače. A na tom nehmotném, čemu říkáme duch, nejvíce záleží. Všechno tohle ví i Boží odpůrce a dělá všechno proto, abychom o žádném duchovním těle nic nevěděli a neuvědomovali si jeho existenci. A pro ty, kdo si duchovní rozměr života uvědomují nebo o něm alespoň tuší nabízí zástupné hodnoty.

---

¹ Viděl jsem tedy, že není nic lepšího, než že se člověk bude radovat ze svého díla, neboť to je jeho podíl. Vždyť kdo mu umožní, aby se podíval na to, co bude po něm? Vždyť kdo ví, co je pro člověka v životě dobré, v počtu dnů jeho marného života, které stráví jako stín? Takže kdo člověku oznámí, co pod sluncem bude po něm? Nespoléhejte na přední muže, na člověka, v němž není záchrana. Jeho duch odchází, on se vrací zpět do své země; v ten den je po jeho nápadech. Blahoslavený je ten, jehož pomocí je Bůh Jákobův, ten, jenž má naději v Hospodinu, svém Bohu Kaz 3:22; 6:22; Ž 146:3-5;

Například umění, filosofii, magii, spiritismus. Trvalý, neboli věčný život můžeme získat, jen když naše duchovní tělo má vlastnosti nezbytné pro trvalé bytí. A těmi jsou vlastnosti Božího ducha. Například: „*Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrot, věrnost, mírnost, sebeovládání.*“ (Ga 5:22,23) Už je zřejmé, jak Boží vláda vychovává svůj lid? Už rozumíme Božímu výroku v zákoně „*Pohled, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo.*“?

Kam směřuje vláda člověka nad člověkem

Pod vlivem dnešních poměrů a způsobu života, odtrženého od Božích morálních a mravních zákonů a měřítek se Boží výchova popsaná v Bibli může zdát přísná a staromódní nebo nereálná. Ve skutečnosti Boží morální a mravní měřítka a zákony nikdy nepřestaly platit. Dnešní stav není projevem Boží rezignace na jejich uplatňování. Dnešní poměry, nejen v západní civilizaci jsou výsledkem dvou a půl tisíciletého věku vlád člověka nad člověkem. Podrobněji na toto téma pojednávají studie: „*Vláda člověka nad člověkem brzy skončí*“ a zejména studie „*Sen krále Nebúkadnesara*“ v rámu „*Novinky*“. Od časů Babylonského krále Nebúkadnesara dostal člověk od Boha JHVH právo vládnout si sám, bez respektování Boží vůle a zákonů. Babylónský král dostal od Boha JHVH prostřednictvím dvou snů a jejich výkladu Danielem dvě zásadní a velmi důležitá sdělení. V prvním snu Bůh králi sděluje, že mu dává moc nad celou zemí, všude, kde žije člověk a zároveň mu na výjevu obrovské sochy ukázal, jak se bude vláda člověka nad člověkem v budoucnu vyvíjet, než bude vystřídána vládou Božích svatých. Ve druhém snu Bůh babylónskému králi ukázal, že bude muset projít zkouškou, během níž spadne až na samé dno a pak mu bude moc vrácena, aby poznal, že i když dostal od Boha JHVH vládu nad celou zemí, stále platí, že jeho postavení jsou závislé na Bohu, ne na něm samém. Dnes můžeme vidět, že vláda člověka nad člověkem je k jeho škodě, protože lidské vlády nakonec směřují vždy k úpadku práva a spravedlnosti, k rozkladu morálky společnosti. A protože lidská vláda je postavená především na moci, vede nakonec k totalitě mocných nad bezmocnými.

V čase kdy bude opět vládnout Bůh

Čas lidských vlád trvajících více než dva a půl tisíce let se naplňuje a vystřídá je Boží vláda. To je neodvratitelný fakt. Je logické a moudré zajímat se o jakou vládu jde. Jistěže existuje řada náboženských nauk a představ o Boží vládě a Božím království. Nebudeme se detailněji zabývat tím, jestli budou všichni Boží služebníci v nebi nebo na zemi a jinými rozšířenými náboženskými představami, abychom nezabředli do spekulací a sporů. Soustředme se na hlavní zdroj informací o Boží vládě. Kniha Soudců nám dává dost informací o způsobech a pravidlech Boží vlády. Především, Bůh jedná se svým lidem podle smlouvy, kterou s lidem uzavřel a dodržuje jí. Proto budoucí Boží vláda bude opět založená na smlouvě (nový kalich smlouvy, který bude pít Ježíš v Božím království Mt 26:27-29²) Bůh si jedince vhodné pro jeho vládu vybírá sám. To platilo v době soudců a bude to platit i pro přicházející Boží vládu: „*A uviděl jsem jiného anděla, jak vystupuje od východu slunce a má pečtidlo živého Boha. Mocným hlasem zvolal na ty čtyři anděly, kterým bylo dáno škodit zemi a moři: „Neškodte zemi, moři ani stromům, dokud neoznačíme otroky našeho Boha na jejich čelech!“*“ (Zj 7:2,3)

---

² „*Pak vzal kalich, vzdal díky a dal jim ho se slovy: „Napijte se z něho všichni. 28Neboť toto je má krev nové smlouvy, která se vylévá za mnohé na odpuštění hříchů. 29Pravím vám, že od této chvíle již nebudu pít z tohoto plodu vinné révy až do toho dne, kdy jej budu pít s vámi nový v království svého Otce.*““

Boží vláda respektuje svobodnou vůli člověka a soudí nestranně. Pokorným a těm, kdo jsou schopni uznat svou chybu, či vinu Bůh naslouchá a odpouští. Boží vláda není založená na jedincích nereálných vlastností, ale na lidech, kteří ve zkouškách prokázali, že nejsou falešní, i když nejsou dokonalí „*V jejich ústech nebyla nalezena lež; (též může být i faleš) jsou bez úhony.*“ (Zj 14:5). Jeho království přijde, až se Boží vláda prokáže, jako svatá (Zj 4:8-11³). To znamená očištěná ode všech nařčení, obvinění a žalob, které vůči Bohu, jeho synu a jejich vládě vznesl satan, Boží odpůrce. Z toho plyne, že Boží vláda bude spravedlivá (Iz 2:2-4; 11:1-5)⁴. Ale i milosrdná a mírotvorná. Je to řečeno dost obecně, ale důkazů pro tato tvrzení najdeme hodně nejen v knize Soudců, ale v celé Bibli. Čím více jí budeme číst, tím konkrétněji a barvitěji budeme poznávat Boží vládu, ale i Boha samotného. Boží vláda má duchovní rozměr podle vlastností Svatého ducha, o nichž byla řeč. Nemůže vést k válkám, vraždám, hladomorům, křivdám, bezzákonnému a svévolnému, či zvrácenému jednání neboť Boží vláda povede lidi k poznání Boha, který je čistý a spravedlivý. Výsledek se projeví nejen u lidí, ale i na ostatních živých tvorech „*Pak vlk bude pobývat s beránkem a leopard uléhat s kůzlem. Tele, mladý lev a krmný dobytek budou spolu a malý chlapec je povede. Kráva i medvědice se budou pást, i jejich mláďata budou uléhat spolu. Lev bude požírat píci jako skot. Kojenec si bude hrát nad hadí dírou a odstavené dítě strčí ruku do doupěte zmije. Nikdo nikomu neublíží ani neuškodí na celé mé svaté hoře, protože země bude naplněna poznáním JHVH, tak jako vody pokrývají moře.*“ (Iz 11:6-9).

Nejde o pohádku. Bůh nemůže lhát. Navíc je velmi pravděpodobné, že výše popsané podmínky už na zemi existovaly v edenské zahradě, ve které byla první lidská dvojice, než byla vyhnána ven. Lidé měli za úkol zahradu střežit před divočinou existující mimo ní. A pravděpodobně jí měli postupně rozšiřovat, když by se lidé v zahradě množili, žili a vyvíjeli podle původního Božího plánu. Je proto pravděpodobné, že budeme schopni v Božím království spolupracovat s Bohem na znovuvytvoření podmínek, které panovaly v edenské zahradě. Nevěříš? Vezmi si Bibli, důkladně a pozorně jí čti. Neodvrhuj, co neznáš. Je to důležité pro tvůj život dnes i v budoucnosti.

---

³ Ty čtyři živé bytosti měly každá po šesti křídlech, dokola i uvnitř plno očí. A bez přestání dnem i nocí říkají: „Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh Všemohoucí, ten, který byl a který jest a který přichází.“ 9A kdykoli ty živé bytosti vzdají slávu a čest a díky Sedícímu na trůnu, Žijícímu na věky věků, 10padne těch čtyřadvacet starších před Sedícím na trůnu a pokloní se Žijícímu na věky věků; pak hodí své věnce vítězů před trůn a říkají: 11„Hoden jsi, Pane a Bože náš, Svatý, přijmout slávu a úctu i moc, neboť ty jsi stvořil všechny věci, z tvé vůle existovaly a byly stvořeny.“

⁴ „... Budou k ní proudit všechny národy a mnozí lidé přijdou a řeknou: Pojdte a vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás vyučovat podle svých cest a budeme chodit po jeho stezkách. Neboť ze Sijónu vyjde zákon a Hospodinovo slovo z Jeruzaléma. A bude soudit mezi těmi národy a domlouvat mnohým lidem. I překují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože; národ proti národu nepozdvihne meč a už se nebudou učit boji. ... I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů ponese ovoce. A spočine na něm Duch Hospodinův: Duch moudrosti a rozumnosti, Duch rady a udatnosti, Duch poznání a bázně před Hospodinem. Bude mít zálibu v bázni před Hospodinem a nebude soudit podle toho, co vidí svýma očima, ani rozhodovat podle toho, co slyší svýma ušima, ale bude spravedlivě soudit chudé a podle práva rozhodovat pro pokorné v zemi. Bude bít zemi holí svých úst a duchem svých rtů usmrtí ničemu. Spravedlnost bude pásem jeho boků a věrnost pásem jeho beder“